

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 3. Offert sich aen Godt voor eenen palm-tack, ende Godt aen haer.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

*ondersteunsel in alle gevallen : maeckt dat ick staende magh
blijven, ende niet sondighen. Ick d'aldermachtelooste betrou-
we my op uwe hulpe, ende uwen moederlijcken ghenaedighen
bystant, door wie ick alles wederom op-draeghe inden rechten
oorspronck van alles, die sijns selfs eeuwigghen op-draegenden
lof eeuwelijck moet blijven Amen,*

§. 3. *Offert sich aen Godt voor eenen palm-tack, ende Godt
aen haer.*

OP Palmen-Sondagh s'morgens voor de vijfuren
aen den Biecht-stoel sittende, ende haeren toe-
keer tot Godt genomen hebbende, wenschte sy weder-
om ghelijck't voorgaende jaer met ontallijcke ende
onuytsprekelijcke begeerten, naer ziele ende lichaem,
eenen palm-boom te wesen, die met Godt als gesmol-
ten soude worden : voorts dat desen schenck van haer
selven, eeuwiggh, onverdeelt, onwedertreckelijck
mochte wesen, sonder dat haer ziele of lichaem voort-
aen erghens soude te vinden zijn, dan in Godt als in
sijn eyghen.

Alsdan verthoonde sich Godt in't binnenste haerder
ziele, met dese toe-spraecke: *Ick gheve mijn selven aen
u insgelijcks voor eenen Palm-boom, die eeuwelijck in u sal
blijven.* Door welcke woorden haere ziele met soo
over-groote blyschap overgoten wiert, dat sy dese ge-
steltenisse niet beschrijven en kan. Sy moest groot ge-
welt aen haer selven doen, om d'onverdraeghelijcke
vreught haerder ziele met luyder stemme niet uyt te
roepen: die noch vermeerderde, als sy haeren eeuwi-
ghen gegeven palm-boom inde H. Communie gongh
ontfanghen, ende noch meer als sy dien ontfanghen
hadde. Sy wiert als met ghewelt vande aerde opgehe-

V

ven:

ven: ende bekent, niet te kunnen vatten, hoe sy alsdan, ende eenighe daghen daer-naer ghestelt was: Sy beschrijft alleenlijck haer verwonderinghe ende beschaemtheyt, over haere onweerdigheyt, ende de groote goetheyt Godts, aengaende dese gheschiedenisse.

S. 4. *De doot van Jouffrouw Botters.*

NAer een lanckduerighe sieckte lagh Jouffrouw Botters den 28. Julij inden uyttersten strijt: soo dat-men niet en twijfelde of de doot soude haest volghen. Overfulckx was *Agnes* besorght, om den geluckighen door-ganck van dese gheestelijke Weduwe, met de welcke sy soo vele jaeren ghewoont hadde van Godt te versoecken. Als sy dan op den voorseyden dagh, die eenen Donderdagh was, de H. Communic ontfanghen hadde, besich sijnde met dit versoeck, sagh sy inwendighlijck den H. Ignatius, ende den H. Franciscus Xaverius: Ende dede 't selve versoeck aen dese twee Heylighen (aen de welcke dese siecke Weduwe seer toeghedaen was) op dat dese Heylighe voor haere ziele souden besorght zijn, om die inde haeve der eeuwighen Saligheyt te brenghen. Sy bekent, niet te kunnen bewoorden, wat in haer ziele alsdan onghegaen is: want desen inkeer in Godt seer innigh, ende 't licht dat haer alsdan bestraelde grooter was, als duysent sonne lichten kunnen by-brenghen. Seght alleenlijck dat sy alsdan ghesien heeft, hoe dese twee Capiteynen van de Societeyt, met opene armen bereedt stonden, om de ziele van dese Weduwe t'ontfanghen, ende die te brenghen tot den onuytsprekelijcken loon van haere wercken, Sagh noch voorder, hoe dese ziele
door